

[From]

indtægter i 1965, som om der ikke ville finde en forbrugsudvidelse sted i Grønland. Det forekommer mig i hvert fald at være noget urealistisk, så jeg synes, vi bør snakke lidt om det under en ganske kort udvalgsbehandling.

Jørgen Jensen: Også jeg kan gøre det ganske kort. Det er en kendsgerning, at udgifterne i Grønland stiger, ganske som udgifterne stiger hernede, og derfor må den offentlige kasse, landskassen, også have øgede indtægter. Mit parti kan give principiel tilslutning til, at denne udgiftsforøgelse finder sted ved en forhøjelse af indførselsafgifterne på en række varer af en vis luksuskarakter, og vi siger også ja til lovforslagets § 2 angående beregningen af det grønlandske særpristal.

Også jeg ser imidlertid gerne en kort udvalgsbehandling.

Kirkegaard: Under behandling af lovforslag vedrørende Grønland er det tidligere her i tinget oplyst, at levefoden i Grønland er steget ganske godt i de senere år. Jeg tror, der er tale om ca. en tredobling siden den sidste store krigs afslutning, og det er jo en stor stigning.

Ved en fortsat udvikling af det grønlandske erhvervsliv skal vi søge at fastholde og udbygge den stigende linje. Om det er vi naturligvis enige — forudsætter jeg da — både i Grønland og her. Men det vil ikke være rimeligt, at de økonomiske vilkår og dermed levevilkårene kun stiger for en del af befolkningen, for de arbejdsdygtige, medens de gamle og invaliderne kommer til at stå tilbage, måske samtidig med udbygningen af de påkrævede børneinstitutioner. I et velordnet samfund skal der være en vis balance i så henseende.

Ifølge det lovforslag, som her er til første behandling, får landsrådet og dermed kommunerne større indtægter til at sikre denne balance og måske også lidt større midler til visse opgaver til fordel for erhvervslivets trivsel. Pengene skal skaffes gennem større afgifter på en række nydelsesmidler, og det vil sige, at de mennesker, som i særlig grad har mulighed for at øge deres indtægter, og som omsætter de større indtægter i et øget forbrug, automatisk kom-

mer til at støtte de ikke-arbejdsdygtige årgange. Det er efter min opfattelse en fornøftig og rimelig reform, og jeg kan derfor give udtryk for, at vi radikale agter at støtte lovforslaget under dets videre behandling.

Vivike: Jeg er ked af, at dette lovforslag er fremsat. Når det er fremsat, er det, fordi den grønlandske landskasse mangler penge navnlig til at bestride udgifterne ved den sociale forsyning. Når det grønlandske landsråd har følt sig foranlediget til at anmode om lovforslagets fremsættelse, er årsagen jo den, at de grønlandske kommuner ikke som kommunerne hernede får refusion fra staten til bestridelse af udgifter ved socialforsorgen. Da socialistisk folkeparti for nogle år siden fremsatte forslag om en sådan refusion, blev vort forslag syltet og ikke gennemført. Det var en skam, for havde det været gennemført, havde vi ikke nu stået over for dette lovforslag, som betyder, at man skal udvide og forhøje afgifterne på varer i Grønland. Hvis det gennemføres, lægger vi yderligere byrder på de i økonomisk henseende svage skuldre, den grønlandske befolkning har.

Det synes jeg ikke vi kan være bekendt. Der er en anden måde at løse det problem på. Det beløb, det drejer sig om, kan simpelt hen stilles til rådighed for den grønlandske landskasse fra statskassens side som et tilskud til udgifterne til socialforsorgen deroppe. Det ville være mere i overensstemmelse med princippet om solidaritet.

Socialistisk folkeparti nærer oprigtig modvilje imod det foreliggende lovforslag, og vi kan ikke støtte det.

Bækgaard: Der kan være en vis sammenhæng i, at samtidig med, at vi her i det høje ting vedtager en forhøjelse af visse forbrugsafgifter, er et lignende lovforslag for Grønlands vedkommende til første behandling. Den grønlandske landskasse er altså i nogenlunde samme situation som finanskassen her, den fattes nemlig penge til de stadig stigende udgifter.

Af bemærkningerne til lovforslaget ses, at det især er udgifterne til sociale formål, der tynger landskassen. Selv om vi i mit parti mener, at enhver udgiftsstigning i den offentlige husholdning, det være sig